

BALET

BALLET

ЖИЗЕЛА

GISELLE

на свим фотографијама:
Рајна Ремовић и Хју Луис

in all photos:
Rajna Remović and Hugh Lewis

Жизела

Адолф Адам

Балет у два чина

Либрето: Теофил Готје, Верноа Сен Жорж,
Жан Корали

Кореографија: Александар Антонијевић
Диригент: Џејмс Тагл, Микица Јевтић

Костимограф: Зоран Добрић
Дизајнер сцене: Камерон Дејвис

Улоге:

Жизела, сеоска девојка, Маријанела Нуњез /
Рајна Ремовић / Катарина Зец / Ана Ђурић

Гроф Алберт, Патрицио Реве / Хју Луис /
Артемиј Макаров

Жизелина мајка, Весна Илић Бишоп /
Јелена Марковић

Хиларион, шумар, Артемиј Макаров /
Самјуел Бишоп / Донато Давид Груосо /
Џона Хинтон-Ејвери / Јоргос Цампарис /
Арчи Андерсон

Војвода од Курландије, Василиј Собољев

Батилда, Албертова вереница, Олга Аврамовић /
Елизавета Маслова

Вилфрид, Албертов дворјанин,
Леандро Хернандез Леме / Ектор Бото Ерерас

Pas de deux, Пиња Рисанен / Беатриче Чока /
Рајна Ремовић / Жаклин Робу

Хју Луис / Габријел Потенца / Милан Иван /
Симоне Стангалино / Александар Бечварди

Мирта, краљица вила, Рајна Ремовић / Катарина
Зец / Полина Дашченко / Катарина Кљајић / Ајви
Грифитс

Виле пратиље, Катарина Кљајић, Мелиса Броџин /
Пиња Рисанен, Беатриче Чока, Матилде Ферари,
Морган Ренолдс

Giselle

Adolphe Adam

Ballet in two acts

Libretto: Théophile Gautier, Vernoy de Saint-Georges,
Jean Coralli

Choreography: Aleksandar Antonijević
Conductor: James Tuggle, Mikica Jevtić

Costume designer: Zoran Dobrić
Stage designer: Cameron Davis

Roles:

Giselle, a peasant girl, Marianela Núñez /
Rajna Remović / Katarina Zec / Ana Đurić

Count Albrecht, Patricio Revé / Hugh Lewis /
Artemii Makarov

Giselle's Mother, Vesna Ilić Bishop /
Jelena Marković

Hilarion, the forester, Artemii Makarov /
Samuel Bishop / Donato David Gruso /
Jonah Hinton-Avery / Georgios Tsampanis /
Archie Anderson

Duke of Courland, Vasilii Sobolev

Bathilde, Albrecht's fiancée, Olga Avramović /
Elizaveta Maslova

Wilfred, Albrecht's squire,
Leandro Hernandez Leme / Hector Boto Herreras

Pas de deux, Pinja Rissanen / Beatrice Ciocca /
Rajna Remović / Jaqueline Robu

Hugh Lewis / Gabriel Potenza / Milan Ivan /
Simone Stangalino / Aleksandar Bečvardi

Myrtha, Queen of the Wilis, Rajna Remović /
Katarina Zec / Polina Dashchenko / Katarina Kljajić /
Ivy Griffiths

Wilis, Katarina Kljajić, Melissa Brogin / Pinja Rissanen,
Beatrice Ciocca, Matilde Ferrari, Morgan Renolds

Жизелине другарице и валцер: Катарина Кљајић, Полина Дашченко, Мелиса Броџин, Жулијен Кореја Фислер, Морган Ренолдс, Јулија Прецуп, Аличе Лагомарсино, Елеонора Вио-Ђенова, Ајви Грифитс, Полина Вурси, Саика Сузуки, Хана Но, Елени Ана Кантере, Соња Батић, Јелена Дангузов, Милица Јелић, Соња Гаврилов, Пиња Рисанен, Елизавета Маслова, Милица Стојановић, Дуња Поповић, Лила Силберберг, Беатриче Чока, Матилде Ферари, Жаклин Робу, Канако Тамаки, Саманта Мартинез

Сељачка игра: Жаклин Робу, Беатриче Чока, Јелена Дангузов, Матилде Ферари, Канако Тамаки, Саманта Мартинез, Мина Радовић, Елени Ана Кантере, Лила Силберберг, Соња Батић, Милица Јелић, Соња Гаврилов, Елизавета Маслова, Милица Стојановић, Полина Дашченко, Жулијен Кореја Фислер, Ајви Грифитс, Аличе Лагомарсино, Морган Ренолдс, Елеонора Вио-Ђенова, Полина Вурси, Саика Сузуки, Јулија Прецуп, Хана Но, Дуња Поповић, Рафаел де Мора Родригес, Никола Стаменовић, Александар Бечварди, Тајсеј Такахаши, Симоне Стангалино, Арчи Андерсон, Џибраил Санчез, Хавијер Оса Менор, Милан Иван, Зоран Трифуновић, Џона Хинтон-Ејвери, Јоргос Џампарис, Габријел Потенца, Михаил Сергејев, Ектор Бото Ерерас, Леандро Хернандез Леме, Леонардо Бинело

Виле (други чин): Полина Дашченко, Жулијен Кореја Фислер, Ајви Грифитс, Аличе Лагомарсино, Морган Ренолдс, Елеонора Вио-Ђенова, Матилде Ферари, Жаклин Робу, Канако Тамаки, Полина Вурси, Саика Сузуки, Јулија Прецуп, Саманта Мартинез, Дуња Поповић, Милица Стојановић, Соња Батић, Јелена Дангузов, Милица Јелић, Катарина Кљајић, Рајна Ремовић, Соња Гаврилов, Пиња Рисанен,

Giselle's Friends and Waltz: Katarina Kljajić, Polina Dashchenko, Melissa Brogin, Juliana Correia Fisler, Morgan Renolds, Julia Precup, Alice Lagomarsino, Eleonora Vio-Genova, Ivy Griffiths, Polina Vursii, Saika Suzuki, Hannah Noh, Eleni Anna Kantere, Sonja Batić, Jelena Danguzov, Jelena Danguzov, Milica Jelić, Sonja Gavrilov, Pinja Rissanen, Elizaveta Maslova, Milica Stojanović, Dunja Popović, Leela Silberberg, Beatrice Ciocca, Matilde Ferrari, Jaqueline Robu, Kanako Tamaki, Samantha Martinez

Peasant dance: Jaqueline Robu, Beatrice Ciocca, Jelena Danguzov, Matilde Ferrari, Kanako Tamaki, Samantha Martinez, Mina Radović, Eleni Anna Kantere, Leela Silberberg, Sonja Batić, Milica Jelić, Sonja Gavrilov, Elizaveta Maslova, Milica Stojanović, Polina Dashchenko, Juliana Correia Fisler, Ivy Griffiths, Alice Lagomarsino, Morgan Renolds, Eleonora Vio-Genova, Polina Vursii, Saika Suzuki, Julia Precup, Hannah Noh, Dunja Popović, Rafael De Moura Rodrigues, Nikola Stamenović, Aleksandar Bečvardi, Taisei Takahashi, Simone Stangalino, Archie Anderson, Yibrail Sanchez, Javier Osa Menor, Milan Ivan, Zoran Trifunović, Jonah Hinton-Avery, Georgios Tsamparis, Gabriel Potenza, Mikhail Sergeev, Hector Boto Herreras, Leandro Hernandez Leme, Leonardo Binello

Wilis (Act II): Polina Dashchenko, Juliana Correia Fisler, Ivy Griffiths, Alice Lagomarsino, Morgan Renolds, Eleonora Vio-Genova, Matilde Ferrari, Jaqueline Robu, Kanako Tamaki, Polina Vursii, Saika Suzuki, Julia Precup, Samantha Martinez, Dunja Popović, Milica Stojanović, Sonja Batić, Jelena Danguzov, Milica Jelić, Katarina Kljajić, Rajna Remović, Sonja Gavrilov, Pinja Rissanen,

Мелиса Брођин, Елизавета Маслова, Лила Силберберг, Беатриче Чока, Хана Но, Елени Ана Кантере

Пратња војводе, соколари, копљари:

Ирена Месарош, Ивана Прибић, Бојана Матић, Ивана Нанић Сувачаревић, Михаил Сергејев, Зоран Трифуновић, Леонардо Бинело, Марко Иван, Иван Ђерковић, Бојан Раднов, Ектор Бото Ерерас, Хавијер Оса Менор, Леандро Хернандез Леме

У представи учествују пси Магнус (Int. Ch. Azbelltas Prime Power Magnus) и Педингтон (Int. Ch. Azbelltas Urbanus Unus Paddington).

Музику изводи Оркестар Опере Српског народног позоришта

Концертмајстори: Владимир Ђуковић, Сергеј Шаповалов

Репетитори: Андреј Колчерију, Милан Лaziћ, Маја Грња, Теона Радановић, Ана Ђурић
Корепетитори: Давид Богдановић, Михајло Милетић
Тонски сарадник: Предраг Петрушевски
Инспицијенти: Тања Цвијић, Сања Миланов, Иван Свирчевић
Костимограф у реализацији: Јована Матић
Мајстор светла: Ђорђе Бедов
Видео-бим: Биљана Савић

Костими и остала сценска опрема израђени су у радионицама СНП-а.

Представа траје око 2 сата, укључујући једну паузу.

Премијере: 28. март 2026, сцена „Јован Ђорђевић“, 19.00

Репризе: 30. и 31. март 2026.

Melissa Brogin, Elizaveta Maslova, Leela Silberberg, Beatrice Ciocca, Hannah Noh, Eleni Anna Kantere

The Duke's entourage, falconers, grooms:

Irena Mesaroš, Ivana Pribić, Bojana Matić, Ivana Nanić Suvačarević, Mikhail Sergeev, Zoran Trifunović, Leonardo Binello, Marko Ivan, Ivan Đerković, Bojan Radnov, Hector Boto Herrerias, Javier Osa Menor, Leandro Hernandez Leme

The dogs participating in the show are Magnus (Int. Ch. Azbelltas Prime Power Magnus) and Paddington (Int. Ch. Azbelltas Urbanus Unus Paddington).

Music is performed by the Orchestra of the Serbian National Theatre

Concertmasters: Vladimir Ćuković, Sergej Šapovalov

Repetiteurs: Andrei Colceriu, Milan Lazić, Maja Grnja, Teona Radanović, Ana Đurić
Corepetiteurs: David Bogdanović, Mihajlo Miletić
Sound associate: Pedrag Petruševski
Stage managers: Tanja Cvijić, Sanja Milanov, Ivan Svirčević
Costume realization: Jovana Matić
Lightning techician: Đorđe Bedov
Video projections: Biljana Savić

Costumes and other stage equipment were made in the workshops of Serbian National Theatre.

Performance lasts approximately 2 hours, including one intermission.

Premiere: March 28th, 2026, stage „Jovan Đorđević“, 19.00

Next performances: March 30th and 31st, 2026

Адолф Шарл Адам је рођен у Паризу 1803, где је студирао на Конзерваторијуму. Убрзо је постао познат по својим сценским делима која компоњује за париска, а од 1832. и за лондонска позоришта. У Паризу је 1847. године основао сопствено позориште (Théâtre National), које пропада већ следеће године за време револуционарних борби. Изгубивши у том подухвату целу своју имовину, наредне године постаје педагог клавира на Конзерваторијуму. Написао је 53 оперска и балетска дела и спада у ону категорију музичких стваралаца који су у своје време представљали значајне и угледне личности у свету театра.

Нарочито су му били значајни балети зато што заправо инаугурирају развој француског романтичног балета, који ће Лео Делиб касније усавршити и довести до врхунца. И поред очигледне стваралачке плодности и дела од којих су нека уживала популарност, као што је то случај са операма *Поштар из Лонжимоа* (1836) и *Каг бих био краљ* (1852), у ризници трајних вредности остао је једино балет *Жизела* (1841), захваљујући коме композиторово име и данас живи на позорницама широм света.

Мелодика му је допадљива и лака, тематика занимљива, карактеризација ликова пластична, а инструментација звучна и ненаметљива. Цењен не само као композитор и пијаниста, него и као критичар, Адам се убраја у истакнуте представнике француске романтичне комичне опере и балета.

„Ја немам никакву другу амбицију у позоришној музици него да је учиним јасном, лако схватљивом, а занимљивом за публику.“

Адолф Шарл Адам

Adolphe-Charles Adam was born in Paris in 1803, where he studied at the Conservatoire. He soon gained recognition for his stage works, which he composed for Parisian theatres and, from 1832 onward, for theatres in London as well. In 1847, he founded his own theatre in Paris (Théâtre National) which collapsed the following year during the revolutionary upheavals. Having lost his entire fortune in this venture, he became a piano professor at the Conservatoire the following year. Adam composed 53 opera and ballet works and belongs to that category of musical creators who, in their time, were prominent and highly respected figures in the theatrical world.

Ballet held particular importance in his output, as his works inaugurated the development of french romantic ballet, which would later be refined and brought to its peak by Léo Delibes. Despite his evident creative productivity and the popularity of some of his works, such as the operas *Le Postillon de Lonjumeau* (1836) and *Si j'étais roi* (1852), only the ballet *Giselle* (1841) has remained a lasting treasure of the repertoire, through which the composer's name continues to live on stages around the world.

His melodic style is appealing and accessible, his subject matter engaging, his characterization vivid, and his orchestration sonorous and unobtrusive. Esteemed not only as a composer and pianist but also as a critic, Adam is regarded as one of the leading representatives of french romantic comic opera and ballet.

“I have no other ambition in theatrical music than to make it clear, easily understood, and engaging for the audience.”

Adolphe-Charles Adam

Александар Антонијевић, рођен у Југославији, похађао је Балетску школу у Новом Саду, у класи педагога Ксеније Дињашки. Био је солиста Балета циришке Опере, а потом, дуже од две деценије првак Националног балета Канаде у Торонту.

Играо је главне улоге у чувеним делима *Жизела*, *Оњеин*, *Ромео и Јулија*, *Усјавана лејоџица*, *Силфиде*, *Манон* и *Алиса у земљи чуда*, као и у бројним остварењима Жоржа Баланшина, Џејмса Куделке, Вејна Мекгрегора, Џона Нојмајера, Кристофера Вилдона... Био је чест гост на најпознатијим светским позорницама, наступао са Енглеским националним балетом, Балетом Сантијага из Чилеа, Балетом Токија и балетском компанијом РАСТ из Јужне Африке. Био је партнер многим светским примабалеринама, укључујући Сузан Џејф, Вивијану Дуранте, Лусију Лакару, Евелин Харт и Тамару Рохо.

Подучавали су га Наталија Дудинска, Сергеј Лавров, Ентони Дауел, Сузан Фарел, Иб Андерсон, Николај Хјуб, Патриша Руан, Дерек Дин, Вилијам Форсајт, Вејн Мекгрегор, Кристофер Вилдон, Џон Нојмајер, Рид Андерсон и други. Међу његовим најзначајнијим признањима, издваја се Награда Rolex Dancers за улогу Белог зеца у делу *Алиса у земљи чуда* и Dancers First Award за улогу Дон Хосеа у балету *Кармен*. У два мандата је био у Управном одбору Националног балета Канаде као представник играча. Члан је одбора међународног фестивала Fall For Dance North са седиштем у Торонту.

Aleksandar Antonijević, born in Yugoslavia, studied at the Ballet School in Novi Sad under the guidance of pedagogue Ksenija Dinjaški. He was a soloist with the Zurich Opera Ballet and subsequently spent more than two decades as a principal dancer with the National Ballet of Canada in Toronto.

He performed leading roles in renowned classical and contemporary works, including *Giselle*, *Onegin*, *Romeo and Juliet*, *The Sleeping Beauty*, *La Sylphide*, *Manon* and *Alice's Adventures in Wonderland*, as well as in numerous creations by George Balanchine, James Kudelka, Wayne McGregor, John Neumeier, Christopher Wheeldon... He was a frequent guest on the world's most prestigious stages and performed with the English National Ballet, Ballet de Santiago from Chile, Tokyo Ballet, and the PACT Dance Company from South Africa. He was a partner to many of the world's leading ballerinas, including Suzanne Farrell, Viviana Durante, Lucia Lacarra, Evelyn Hart, and Tamara Rojo.

He was trained by renowned pedagogues including Natalia Dudinskaya, Sergei Lavrov, Anthony Dowell, Suzanne Farrell, Ib Andersen, Nikolaj Hübbe, Patricia Ruanne, Derek Dean, William Forsythe, Wayne McGregor, Christopher Wheeldon, John Neumeier, Reid Anderson, and others. His most notable awards include the Rolex Dancers Award for his portrayal of the White Rabbit in *Alice's Adventures in Wonderland* and the Dancers First Award for his role as Don José in *Carmen*. He served two terms on the Board of Directors of the National Ballet of Canada as a dancers' representative and is a board member of the international Fall for Dance North festival based in Toronto.

По повлачењу са сцене, Александар Антонијевић је постао тражени педагог и репетитор. Радио је као балетмајстор за Национални балет Канаде, постављао је *Лабудово језеро* Ерика Бруна у Краљевском данском балету у Копенхагену, као и представе Алексеја Ратманског – *Ромео и Јулија* за Балет Бољшој театра у Москви и *Уметности фује* за Краљевски дански балет у Копенхагену. Такође је радио као педагог у Националном балету Грчке у Атини.

Антонијевић је током сјајне балетске каријере развијао своју љубав и таленат за фотографију. Његов рад је представљан на значајним фестивалима уметничке фотографије и у престижним галеријама. Фотографисао је за неке од највећих уметничких организација у Канади и свету. Добитник је више међународних награда за фотографију, међу којима се издвајају Prix de la Photographie у Паризу (2018), Међународна награда за фотографију у Лос Анђелесу (2017), Chromatic Photography Award у Лондону (2017) и Токио Photo Award у Токију (2017).

Александар Антонијевић у улози грофа Алберта, Торонто, Канада, 2016.
Aleksandar Antonijević as count Albrecht, Toronto, Canada, 2016

After retiring from the stage, Antonijević became a highly sought-after pedagogue and répétiteur. He worked as a ballet master with the National Ballet of Canada, staged Erik Bruhn's *Swan Lake* for the Royal Danish Ballet in Copenhagen, and rehearsed Alexei Ratmansky's productions of *Romeo and Juliet* for the Bolshoi Ballet in Moscow and *The Art of Fugue* for the Royal Danish Ballet. He also worked as a pedagogue with the Greek National Ballet in Athens.

Throughout his distinguished ballet career, Antonijević cultivated his passion and talent for photography. His work has been presented at major fine-art photography festivals and exhibited in prestigious galleries. He has photographed for some of the leading artistic organizations in Canada and internationally. He is the recipient of numerous international photography awards, including the Prix de la Photographie in Paris (2018), the International Photography Awards in Los Angeles (2017), the Chromatic Photography Award in London (2017), and the Tokyo Photo Award in Tokyo (2017).

Зоран Добрић је дизајнер са седиштем у Њујорку и професор на Факултету за постдипломске студије модног института Fashion Institute of Technology. Зоранов рад продаван је широм света и приказиван на изложбама, у модним салонима и на пистама у Лондону, Паризу, Њујорку, Торонту и Кувајту, а представљен је и у емисијама и часописима као што су Fashion Television, Elle и Vogue. Неке од значајнијих награда које је Зоран освојио укључују лондонску Награду Shaftesbury за дизајнере у успону и Награду за најбољу међународну носиву уметност Међународног удружења за текстил и одећу.

Зораново образовање у области модног дизајна потиче из водећих европских школа моде: Института Марангони у Милану, Лондонског колеџа за моду и Универзитета уметности у Лондону, где је стекао звање мастера уметности 2013. године.

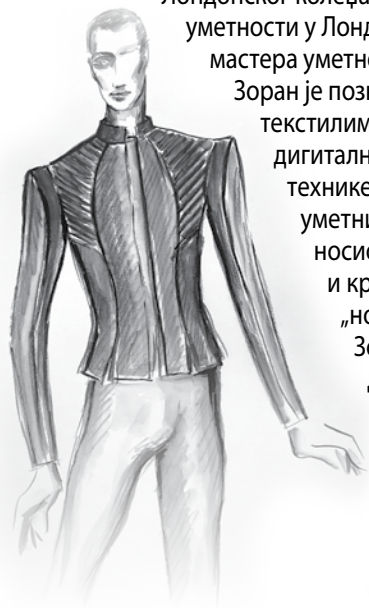
Зоран је познат по својим оригиналним текстилима у којима комбинује дигиталне технологије и занатске технике како би створио уметничка дела која својим носиоцима пружају јединствен и креативан израз. У свом „носивом уметничком раду“ Зоран често истражује дубоко личне теме као што су дијаспора, припадност и мултикултурализам.

Zoran Dobrić is a New York-based designer and professor at the Fashion Institute of Technology's School of Graduate Studies. Zoran's work has been sold internationally and featured in exhibits, showrooms, and runways in London, Paris, New York, Toronto, and Kuwait, including features in Fashion Television, Elle, and Vogue UK. Some of Zoran's

notable design awards include the London-based Shaftesbury Award for Emerging Designers and the International Textiles and Apparel Association Best International Wearable Art Award.

Zoran's design background comes from Europe's leading fashion design schools: Instituto Marangoni in Milan and the London College of Fashion, University of the Arts London, where he earned his Master of Arts degree in 2013. Zoran is known for his original textiles that incorporate digital technologies and artisanal techniques to create artistic pieces that offer wearers individualistic and creative expression. In his wearable art, Zoran often explores deeply personal topics such as displacement, belonging, and multiculturalism.

Садржај

I чин:

Радња се збива у средњем веку, на падинама уз Рајну. Безазлена сељанчица Жизела заљубљује се у грофа Алберта, који, прерушен у сељака, лови дивљач заједно са својом свитом у шуми недалеко од села. Зауостављају се пред Жизелином кућом да би се окрепили. Њихову игру прекида шумар Хиларион, који воли Жизелу, а презире свог супарника Лојса, још не знајући да је он гроф Алберт, који се представља другим именом како би лакше завео Жизелу. Заљубљени се састају, она кида латице цвета, питајући се да ли је он воли. Алберт је, разуме се, спреман да јој се на то закуне, Жизела, преплашена, забрањује му да то чини. Појављује се поново Хиларион, она га одбија, а он се заклиње да ће јој се осветити. Виноградари, младићи и девојке, прослављајући бербу, наилазе и Жизела се хвата с њима у низ веома живахних игара, мада је мајка преклиње да се чува; у претераној љубави за игру, могла би да умре и постане вила. У том се војвода од Курландије и његова кћерка Батилда враћају из лова. Батилда је очарана Жизелом и поклања јој своју огрлицу. Долази Хиларион, показујући мач младог Алберта и открива превару. Жизела, сазнавши да је Алберт вереник лепе војвоткиње, погођена до дна душе, баца огрлицу и потеже мач да би себи прекинула живот. Она губи разум и пада мртва, а Алберт се, од бола, руши преко ње.

Synopsis

Act I:

The action takes place in the Middle Ages, on the slopes along the river Rhine. Innocent peasant girl Giselle falls in love with Count Albrecht, who, disguised as a peasant, hunts game with his retinue in the forest near the village. They stop in front of Giselle's house to rest. Their playful interaction is interrupted by the forester Hilarion, who loves Giselle and despises his rival Loys, not yet knowing that he is actually Count Albrecht, who is using another name to win Giselle's heart. The lovers meet; she plucks flower petals, wondering if he loves her. Albrecht, of course, is ready to swear his love, but Giselle, frightened, forbids him. Hilarion reappears, and she rejects him, after what he swears he will take revenge. Winegrowers, young men and women celebrating the grape harvest, arrive and Giselle joins them in a series of lively dances, despite her mother's warnings that excessive passion for dancing could kill her and transform her into a wili. The Duke of Courland and his daughter Bathilde return from the hunt. Bathilde is charmed by Giselle and gives her a necklace. Hilarion appears, revealing Albrecht's sword and exposing the deception. Devastated to learn that Albrecht is engaged to the noble Bathilde, Giselle throws down the necklace and draws a sword to end her life. She loses her mind and falls dead, while Albrecht, stricken with grief, collapses over her.

II чин:

Гробље на месечини. Жизелин гроб. Откуцава поноћ, појављује се Мирта, краљица вила, обавијена белим веловима. Придружују јој се друге виле, затим се отвара гроб и из њега излази Жизела. Поклонивши се пред Миртом, игра, док послушкује како се неко приближава. То је гроф Алберт, који се са букетом љиљана у наручју, упутио на Жизелин гроб, измучен закаснелим сазнањем да ју је заволео. Њен дух га облеће и нестаје, па гроф мисли да му се све привиђа. Шумар Хиларион пролази између гробова, мучен грижом савести, и ишчезава. Виле се враћају, хватају издајника Хилариона и после махните игре бацају га у језеро. Али Мирта жели да казни и грофа: играће и он, док га смрт не обори. Жизела преклиње Мирту, која је неумољива. Мирта додирује Жизелу, која почиње безнадежно да игра с Албертом, који више нема снаге, па исцрпљен чека да га стигне судбина као и шумара Хилариона. Чују се звона која најављују зору, чаролија нестаје, сене невеста се враћају у свој неземаљски свет. И несрећна Жизела се враћа у царство мртвих, пошто је Алберту пожелела да буде срећан са Батилдом. Жизелина љубав, чак и после смрти, спасава му живот.

Act II:

A moonlit cemetery. Giselle's grave. Midnight strikes. Myrtha, Queen of the Wilis, appears, shrouded in white veils. Other Wilis join her, the grave opens, and Giselle rises. She bows to Myrtha and begins to dance, sensing someone approaching. It is Count Albrecht, carrying a bouquet of lilies to Giselle's grave, tormented by the belated realization that he loves her. Her spirit surrounds him and vanishes and the Count believes he is hallucinating. Hilarion passes among the graves, tormented by guilt, and disappears. The Wilis return, seize the traitor Hilarion, and after a frantic dance throw him into the lake. Myrtha intends to punish the Count as well: he must dance until death overtakes him. Giselle pleads with Myrtha, but the Queen is relentless. Myrtha touches Giselle, who begins to dance hopelessly with Albrecht, now exhausted and unable to resist, awaiting the same fate as Hilarion. The bells announce dawn, the magic fades, and the brides' spirits return to their otherworldly realm. Giselle returns to the realm of the dead, after she wished Albrecht happiness with Bathilde. Even in death, Giselle's love saves him.

Жизела или рађање класичног балета

Када је 28. јуна 1841. у париској Опери изведен балет *Жизела*, и поред нечувеног успеха, мало ко је могао замислити све оно што ће из тог балета произаћи: основни разлог свеколике уметности будућих времена. Додуше, ни *Жизела*, као ни било шта друго, одлучујуће, не само у свету уметности, није у том свом „новом“, била усамљена, имала је она своје претходнике, или боље рећи подстреке, који су у њој били у потпуности обједињени, организовани и пласирани, тако да је могла да се најави и обави она историјска мисија која ће у скорој будућности уследити. Међу тим забележеним претходницима најплодотворнији је био балет *Силфида* за који је либрето написао А. Нури, славни тенор, први тумач толиких улога, међу којима и Роберта у Мајерберовој опери *Роберт ђаво*, у чијем трећем чину, у неком готском манастиру, авети посрнутих монахиња изводе једну сатанску игру. Та игра, у кореографији Филипа Таљонија, са његовом ћерком Маријом у насловној улози, толико је импресионирао славног тенора, да је добио инспирацију да напише либрето за балет који ће непуна четири месеца касније (12. марта 1832) бити изведен у париској Опери, на музику Жана Шнајцхефера. Тим либретом постављена је темељна шема романтичног балета, од *Жизеле* до *Лабуговој језера*. По тој шеми, први чин је претежно

Giselle or the birth of classical ballet

When *Giselle* was performed at the Paris Opéra on June 28th, 1841, despite its unprecedented success, few could have imagined everything that would grow out of that ballet: the fundamental reason of all art in times to come. To be sure, *Giselle*, like anything else decisive, not only in the world of art, was not alone in its “newness”. It had its predecessors, or rather impulses, which were in it fully unified, organized, and presented, so that it could announce and accomplish that historical mission which was to follow in the near future. Among those recorded predecessors, the most important and most fruitful was the ballet *La Sylphide*, for which the libretto was written by A. Nourrit, the famous tenor, the first interpreter of so many roles, among them Robert in Meyerbeer’s opera *Robert le diable*, in whose third act, in a gothic monastery, the ghosts of fallen nuns perform a satanic dance. That dance, in the choreography of Filippo Taglioni, with his daughter Marie in the title role, impressed the celebrated tenor so much that he was inspired to write a libretto for a ballet that would be performed less than four months later (March 12th, 1832) at the Paris Opéra, to music by Jean Schneitzhoeffter. With that libretto, the basic scheme of the romantic ballet was established, from *Giselle* to *Swan Lake*. According to that scheme, the first act is predominantly realistic and rural, while the

реалистичан и сеоски, док је други у ноћном угођају, потпуно натприродан, у шуми крај језера... са бићима иреалним, оптерећеним двама неумитностима: љубављу и смрћу. Идеја о балету *Жизела* потекла је из љубави Теофила Готјеа према балерини Карлоти Гризи, која је дошла у Париз са Жилом Пероом, славним балетмајстором и кореографом, који ју је открио у њеној петнаестој години у Театру Сан Карло у Напуљу, и постао њен учитељ и муж. Готје је инспирацију за *Жизелу* нашао у старој словенској легенди коју је забележио Хајнрих Хајне 1826. године, у којој невесте, умрле пре венчања, као виле, сваке ноћи устају из својих гробова, да би играле, и тако задовољиле жељу коју им је живот на земљи ускратио... и тешко оном ко их у томе прекине, поготову – младићима. Тај би морао играти са њима све док од умора – не умре. Управо та жеља за игром, доведена до симбола младости али и трагедије, учинила је Готјеову *Жизелу* балетским бићем којем је игра што и смртна пресуда, али у исти мах и романтичарски идеал. Предајући у руке маркиза Сен Жоржа, вештог аутора бројних балета и опера-комик, своју идеју о младој сељанцици која највише на свету воли да игра, упркос свом маленом, нежном срцу, Готје је ваљда учинио најисправнији потез, јер је Сен Жорж ту идеју, својим првим чином, учинио вероватном и драматуршки могућом.

(Др Сл. Т.)

second unfolds in a nocturnal atmosphere, entirely supernatural, in a forest by a lake... with unreal beings burdened with two inescapable realities: love and death. The idea for the ballet *Giselle* arose from Théophile Gautier's love for the ballerina Carlotta Grisi, who came to Paris with Jules Perrot, the famous ballet master and choreographer, who had discovered her at the age of fifteen at the Teatro San Carlo in Naples, and became her teacher and husband. Gautier found the inspiration for *Giselle* in a legend of Slavic origin that was recorded by Heinrich Heine in 1826, in which brides who died before their wedding, like fairies, rise from their graves every night to dance, thus fulfilling a desire denied to them by life on earth... and woe to anyone who interrupts them in this, especially - young men. Such a man would have to dance with them until, from exhaustion, he dies. It was precisely this desire for dance, elevated to a symbol of youth but also of tragedy, that made Gautier's *Giselle* a balletic being for whom dance is both a death sentence and, at the same time, a romantic ideal. By placing in the hands of the marquis de Saint-Georges, a skillful author of numerous ballets and opéra-comiques, his idea of a young peasant girl who loves to dance more than anything in the world, despite her small, delicate heart, Gautier likely made the most correct move, for Saint-Georges, through his first act, made that idea plausible and dramaturgically possible.

(Dr Sl. T.)

Балет Српског народног позоришта у Новом Саду основан је 1950. године. Први шеф, кореограф и педагог ансамбла била је Марина Олењина, руска уметница и ученица традиције класичног балета. Прва представа *Шехерезада* Н. Римског-Корсакова премијерно је изведена 25. маја 1950. године. Један од важнијих датума у историји Балета СНП-а јесте 8. јануар 1955. када је први пут изведено *Лабудово језеро* П. И. Чајковског са првом дипломираном генерацијом Балетске школе. Балет *Лојов* Гаспара Р. Планкета, премијерно изведен 1956, чинио је значајан искорак у правцу модерног схватања уметничке игре. Током седамдесетих година XX века први пут се постављају балетске представе за најмлађу публику. Преласком 1980. године у нову зграду, чија је сцена пружала до тада незамисливе могућности, Балет СНП-а почиње да осваја нове уметничке задатке. Прва представа у новом здању била је *Охридска лејенда* С. Христића 13. априла 1981. За Балет СНП-а стварали су многи кореографи као што су Макс Кирбос, Вера Костић, Карољ Тот, Пија и Пино Млакар, Јелена Вајс Беложански, Вера Бокадоро, Стела Пирогова, Милица Јовановић, Лидија Пилипенко, Владимир Логунов, Нада Кокотовић, Ендру Питер Гринвуд, Елдар Алијев, Ђула Харангозо, Гај Вајзман и Рони Хавер, Шаша Зуровац, Росана Хрибар, Петер Бројер и други. Од новембра 2024. године директорка Балета је Аја Јунг. Са њеним доласком, ансамбл је подмлађен и омогућена је константна циркулација реномираних педагога и балетмајстора из целог света, а репертоарски заокрет је донео наслове који потписују Јакопо Годани, Маша Колар, Ицик Галили, Енрико Морели и Анабел Лопез Очоа. У класичним продукцијама, гости су били Јана Саленко, Данил Симкин, Клаудиа Д'Антонио, Данило Нотаро, Еснел Рамос, као и Маријанела Нуњез и Патрицио Реве (*Жизела*). Ансамбл Балета СНП-а наступао је на позоришним сценама у региону, у Италији, Румунији, Египту, Белгији, Холандији и Мексику.

The Ballet of the Serbian National Theatre in Novi Sad was founded in 1950. The first leader, choreographer, and teacher of the ensemble was Marina Olenina, a Russian artist trained in the classical ballet tradition. The first production, *Scheherazade* by N. Rimsky-Korsakov, premiered on May 25, 1950. A key milestone in the company's history was January 8, 1955, when *Swan Lake* by Pyotr Ilyich Tchaikovsky was performed for the first time, featuring the first graduating class of the Ballet School. The ballet *The Thief* by Gaspar R. Plankett, premiered in 1956, marked a significant step toward a modern understanding of dance as an art form. During the 1970s, ballet productions for the youngest audiences were introduced for the first time. With the move to a new building in 1980 offering previously unimaginable stage possibilities—the Ballet of the Serbian National Theatre began tackling new artistic challenges. The first performance in the new venue was *The Legend of Ohrid* by Stevan Hristić, premiered on April 13, 1981. Over the decades, many renowned choreographers have created for the Ballet of the Serbian National Theatre, including Max Kirbos, Vera Kostić, Karol Toth, Pia and Pino Mlakar, Jelena Weiss Beložanski, Vera Bocadoro, Stella Pirogova, Milica Jovanović, Lidija Pilipenko, Vladimir Logunov, Nada Kokotović, Andrew Peter Greenwood, Eldar Aliev, Gyula Harangozó, Guy Weizman and Roni Haver, Staša Zurovac, Rosana Hribar, Peter Breuer, and many others. As of November 2024, the Ballet of Serbian National Theatre is led by director Aja Jung. With her arrival, the ensemble has been rejuvenated, enabling a constant circulation of renowned teachers and ballet masters from around the world. A shift in repertoire has brought works by Jacopo Godani, Maša Kolar, Itzik Galili, Enrico Morelli, and Annabelle Lopez Ochoa. In classical productions, guest performers have included Iana Salenko, Daniil Simkin, Claudia D'Antonio, Danilo Notaro, Esnel Ramos, as well as Marianela Núñez and Patricio Revé (*Giselle*). The ensemble of the Serbian National Theatre Ballet has performed on theatre stages throughout the region and in Italy, Romania, Egypt, Belgium, the Netherlands and Mexico.

СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ

НОВИ САД

Позоришни трг 1, 21101 Нови Сад

Телефон: 021/ 6621 411 (централа)

За издавача / ДРАГАНА МИЛОШЕВИЋ, в.д. управника
УЈ Балет / АЈА ЈУНГ, директор

Уреднице / Аја ЈУНГ, Санела МИЛЕНОВИЋ, Бранислава ТОМИЋ
Фотографије / Александар АНТОНИЈЕВИЋ
Графичко обликовање и прелом / Ђорђе ЛАБАТ

Штампа / BIROGRAF COMP DOO, Земун
Тираж 800

165. сезона 2025/2026.
www.snp.org.rs

SERBIAN NATIONAL THEATRE

NOVI SAD

Pozorišni trg 1, 21101 Novi Sad, Serbia

Telephone: +381 21 6621 411

For the Publisher / DRAGANA MILOŠEVIĆ, Intendant
Artistic Director of Ballet Department / AJA JUNG

Editors / Aja JUNG, Sanela MILENOVIĆ, Branislava TOMIĆ
Photography / Aleksandar ANTONIJEVIĆ
Designer and Graphic editor / Đorđe LABAT

Print / BIROGRAF COMP DOO, Zemun
Circulation 800

165th season 2025/2026.
www.snp.org.rs